

POSTANOWIENIE

Warszawa, 30 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kuriata

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 czerwca 2026 r. w Warszawie wniosku z 26 czerwca 2026 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze wniesionego przez zamawiającego TAURON Wytwarzanie S.A. z siedzibą w Jaworznie, w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na *„Remont komory paleniskowej kotła BP-2450 bloku 910 MW w Tauron Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Nowe Jaworzno w Jaworznie”*,

postanawia:

uchyla zakaz zawarcia umowy

UZASADNIENIE

Pismem z 26 czerwca 2026 roku, TAURON Wytwarzanie S.A. z siedzibą w Jaworznie (dalej: „zamawiający”), złożył do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest *„Remont komory paleniskowej kotła BP-2450 bloku 910 MW w Tauron Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Nowe Jaworzno w Jaworznie”*.

Zamawiający złożył przedmiotowy wniosek w związku z odwołaniem wniesionym do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej przez wykonawcę Remak-Energomontaż S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej: „odwołujący”).

Zamawiający wniósł o uchylenie zakazu zawarcia umowy wskazując, iż ziściły się przesłanki określone przepisami art. 578 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp. Uzasadniając złożony wniosek zamawiający wskazał, co następuje.

Znaczenie Zamówienia dla interesu publicznego.

Tauron Wytwarzanie jest spółką wchodzącą w skład grupy kapitałowej Tauron Polska Energia S.A., której przedmiot działalności obejmuje w szczególności wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję oraz handel energią elektryczną. Przedmiot działalności Zamawiającego obejmuje realizację zadań publicznych i obowiązków wynikających z ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne, w tym tych dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa (art. 3 pkt 16) Prawa energetycznego) i bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (art. 3 pkt 16a) Prawa energetycznego). Ten obszar działalności Tauron Wytwarzanie wymaga szczególnego podkreślenia – bezpieczeństwo energetyczne powinno być rozpatrywane w trzech wymiarach, tj. jako stan zapewniający:

- nieprzerwane i stabilne dostawy energii (wymiar techniczny),
- przystępność cenową dla odbiorców (wymiar ekonomiczny) oraz
- minimalizowanie negatywnego wpływu sektora energetycznego na środowisko (wymiar środowiskowy) (Zob. np. J. Ćwiek-Karpowicz, Postrzeganie i definiowanie bezpieczeństwa energetycznego w warunkach kryzysu na Ukrainie, *Polityka Energetyczna – Energy Policy Journal*, 2016, t. 19 (1), str. 137-148.).

Bezpieczeństwo energetyczne uznawane jest za jedną z gwarancji niepodległości państwa oraz bezpieczeństwa obywateli i z tego też względu w orzecznictwie jest zaliczane do wartości konstytucyjnych, a więc dóbr fundamentalnych, nadrzędnych, mających wpływ na funkcjonowanie państwa, przez co powinno podlegać szczególnej ochronie (Wyrok SN z 22.01.2020 r., I NSK 105/18). Z tego też względu zapewnienie bezpieczeństwa

energetycznego RP uznane zostało za kluczowy cel strategiczny w Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej 12 maja 2020 r. (Tak: Strategia Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, 2020, str. 34 i n., https://www.bbn.gov.pl/ftp/dokumenty/Strategia_Bezpieczenstwa_Narodowego_RP_2020.pdf [dostęp: 23.06.2026 r.]) oraz nowym projekcie Strategii Bezpieczeństwa Narodowego RP z 2024 r. (Tak: Rekomendacje do Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, 2024, str. 54 i n., <https://www.bbn.gov.pl/pl/informacje-o-bbn/publikacje/9928,Rekomendacje-do-Strategii-Bezpieczenstwa-Narodowego-Rzeczypospolitej-Polskiej.html> [dostęp: 23.06.2026 r.]). Oba dokumenty kładą szczególny nacisk na wzmocnienie bezpieczeństwa energetycznego Państwa, w tym na zapewnienia skutecznych, niezakłóconych dostaw energii.

Realizacja Zamówienia bezpośrednio wpisuje się w te cele związane z zapewnieniem bezpieczeństwa energetycznego państwa. Infrastruktura należąca do Zamawiającego, w tym Blok 910 MW w Jaworznie (dalej jako: „Blok 910 MW”), stanowi element Krajowego Systemu Elektroenergetycznego oraz obiekt infrastruktury krytycznej.

Tauron Wytwarzanie - jako Operator Infrastruktury Krytycznej zobowiązany jest do zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej, która objęta jest ochroną na bazie ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Blok 910 MW jest jedną z najnowszych i kluczowych jednostek wytwórczych pod kątem regulacji mocy biernej na południu Polski i ma bezpośredni wpływ na podaż energii elektrycznej i mocy na rynku. Blok 910 MW wymaga realizacji prac remontowych, objętym Zamówieniem, których wykonanie związane jest z koniecznością wprowadzenia tzw. postoju remontowego Bloku 910 MW. Możliwość oraz okresy realizacji prac, których konsekwencją może być postój remontowy elementów infrastruktury Zamawiającego (w tym Bloku 910 MW) – ze względu na swoje newralgiczne znaczenie dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego muszą być konsultowane i uzgadnianie z Operatorem Systemu Przesyłowego (OSP). Okresy postoju remontowego poszczególnych elementów infrastruktury Krajowego Systemu Elektroenergetycznego ustalane są z OSP z uwzględnieniem tego, kiedy postoje te spowodują najmniejsze negatywne konsekwencje dla całego systemu, z uwzględnieniem prac i funkcjonowania (w tym postojów) innych elementów infrastruktury Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Termin postoju remontowego Bloku 910 MW został uzgodniony przez Zamawiającego z Operatorem Systemu Przesyłowego (OSP) na okres od 6 lipca 2026 r. do 24 września 2026 r. Taki właśnie termin został również opublikowany jako informacja REMIT-owa 15 października 2025 r. (dowód: informacja REMIT z dnia 15 października 2025 r.).

Z uwagi na znaczenie Bloku 910 MW dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego istnieje duże ryzyko, że OSP nie wyrazi zgody na zmianę terminu postoju remontowego ze względu na sytuację bilansową i ewentualne zagrożenie pracy Systemu. Tym samym brak natychmiastowego zawarcia umowy w zakresie realizacji Zamówienia skutkował będzie brakiem możliwości wykonania prac remontowych Bloku 910 MW w uzgodnionym z OSP terminie. Nawet jednak ewentualne przesunięcie przez OSP terminu postoju remontowego na późniejszy okres wiąże się z negatywnymi konsekwencjami dla bezpieczeństwa energetycznego, gdyż skutkować może kumulacją okresów postoju remontowego Bloku 910 MW i bloku 460 MW w Będzinie (Elektrownia Łagisza) – innej jednostki wytwórczej Zamawiającego, której remont planowany jest na okres od 28 września 2026 r. do 01 listopada 2026 r. W takiej sytuacji postojem remontowym objęte byłyby dwie największe jednostki wytwórcze Tauron Wytwarzanie, co mogłoby istotnie ograniczyć zdolności wytwórcze Spółki oraz skutkować niedostępnością obu kluczowych jednostek dla systemu elektroenergetycznego.

Opóźnienie w zawarciu umowy dotyczącej realizacji Zamówienia, w połączeniu z planowanym postojem remontowym bloku 460 MW w Będzinie może doprowadzić do sytuacji, w której w jednym czasie dwie duże jednostki wytwórcze należące do Zamawiającego będą niedostępne w systemie elektroenergetycznym państwa. Dodatkowo postój ten przypadnie w okresie, który jest newralgiczny dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Równoczesny postój obu, istotnych dla systemu elektroenergetycznego państwa, jednostek wytwórczych Zamawiającego – w okresie od końca września do początku listopada, czyli okresie newralgicznym dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (co potwierdza dwukrotne ogłoszenie okresów przywołania w poprzednich latach (tj. 23 września 2022 r. oraz 6 listopada 2024 r.) wiąże się ze zwiększonym ryzykiem braku dostępności mocy do pokrycia krajowego zapotrzebowania na energię elektryczną. Brak tak dużej mocy w systemie elektroenergetycznym, w szczególności w okresie niskiej generacji z odnawialnych źródeł energii, podnosi znacząco ryzyko wzrostu hurtowych cen energii elektrycznej, a tym samym wzrost kosztów dla odbiorców końcowych. W skrajnym przypadku [w czasie powtarzających się okresów niskiej generacji z paneli fotowoltaicznych oraz niskiej wietrzności (tzw. dunkelflaute)] funkcjonowanie jednostek wytwórczych takich jak Blok 910 MW oraz blok 460 MW w Będzinie może decydować o zachowaniu bezpieczeństwa energetycznego lub powodować konieczność podejmowania działań interwencyjnych przez Operatora Systemu Przesyłowego, co wiąże się również z ryzykiem wzrostu kosztów energii elektrycznej dla odbiorców końcowych.

Dodatkowo Zamawiający wskazuje, że aktualny postój Bloku 910 MW jest ostatnim planowym remontem tej jednostki w perspektywie najbliższych dwóch lat, tym samym wykonanie zakresu prac objętych Zamówieniem w kolejnym okresie nie będzie możliwe do realizacji. Z kolei brak wykonania zaplanowanych prac (objętych Zamówieniem) będzie miał bezpośredni wpływ na dyspozycyjność bloku. Co więcej realizacja przedmiotu Zamówienia jest skorelowana z innymi pracami remontowymi i modernizacyjnymi wykonywanymi na tej jednostce w tym czasie. Wobec powyższego zawarcie umowy w sprawie realizacji Zamówienia i natychmiastowe rozpoczęcie jej wykonywania jest niewrażliwe z perspektywy funkcjonowania tej jednostki.

Skutki braku natychmiastowego zawarcia umowy w sprawie Zamówienia w sposób oczywisty i istotny przewyższają potencjalne korzyści wynikające z utrzymania zakazu zawarcia umowy w okresie *standstill*.

Zamawiający pragnie zastrzec, że ma pełną świadomość, iż środki ochrony prawnej przewidziane w ustawie PZP odgrywają doniosłe znaczenie dla funkcjonowania rynku zamówień publicznych. Umożliwiają one bowiem kontrolę legalności czynności podejmowanych przez zamawiających w toku postępowania o udzielenie zamówienia oraz służą urzeczywistnieniu podstawowych zasad prawa zamówień publicznych, w szczególności zasady równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji. Mechanizmy te sprzyjają również wyborowi oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, tj. takiej, która przy najlepszym stosunku jakości do ceny zapewnia należyte wykonanie zamówienia realizowanego w interesie publicznym. W szerszej perspektywie środki ochrony prawnej przyczyniają się tym samym do wzrostu konkurencyjności rynku, motywując wykonawców do składania coraz lepszych ofert pod względem jakościowym i cenowym.

Niemniej, odnosząc do okoliczności Postępowania tą część przepisu art. 578 ust. 2 pkt 1 PZP, która każe wziąć pod uwagę konieczność ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego - należy stwierdzić, że jedyny interes, jaki hipotetycznie może dostać uszczerbku w wyniku uchylecia zakazu zawarcia umowy w sprawie Zamówienia, to partykularny interes Odwołującego, upatrywany w korzyściach ekonomicznych, jakie wiązałyby się z pozyskaniem przez niego Zamówienia.

Nie powinno bowiem budzić wątpliwości, że środki ochrony prawnej przewidziane w ustawie PZP nie stanowią celu samego w sobie, lecz są narzędziem służącym eliminowaniu naruszeń prawa oraz przywracaniu stanu zgodnego z przepisami. Potwierdza to pośrednio również treść samego art. 578 PZP, który dopuszcza możliwość ograniczenia efektywnego korzystania ze środków ochrony prawnej w sytuacji, w której przemawia za tym

inny, istotniejszy interes wymagający ochrony (interes publiczny). Z okoliczności sprawy wynika, że celem Odwołującego, jako przedsiębiorcy, w realizacji przedmiotu umowy jest chęć osiągnięcia zysku. Jest on niewspółmierny w stosunku do interesu publicznego, którym jest bezpieczeństwo energetyczne państwa.

Wskazane powyżej okoliczności i konsekwencje braku natychmiastowego zawarcia umowy w zakresie realizacji Zamówienia prowadzą do jednoznacznego i oczywistego wniosku, że korzyści związane z ochroną interesu publicznego (zagrożonego podtrzymaniem zakazu zawarcia umowy) są większe niż ochrona partykularnych interesów ekonomicznych Odwołującego, co stanowi samoistną przesłankę do uchylenia zakazu zawarcia umowy. Za uchyleniem zakazu zawarcia umowy w sprawie realizacji Zamówienia przemawia także sama treść odwołania Odwołującego, którego analiza prowadzi do wniosku, że jest ono bezpodstawne, a zarzuty wobec czynności Zamawiającego są oparte na subiektywnych przesłankach i w żadnym razie nie można ich traktować jako zarzutów rażącego naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy PZP. Jest to dodatkowa okoliczność przemawiająca za uchyleniem zakazu zawarcia umowy na ww. podstawie, a także można na jej podstawie stwierdzić, że odwołanie Odwołującego zostało wniesione wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy w sprawie Zamówienia.

Zamawiający przygotował i przeprowadził Postępowanie z należytą starannością i podejmował poszczególne czynności zgodnie z przepisami ustawy PZP. Fakt ten potwierdza to, że osią konstrukcyjną odwołania Odwołującego jest wyłącznie subiektywne przekonanie Odwołującego, iż wyjaśnienia Konsorcjum (w zakresie rażąco niskiej ceny) są zbyt ogólnikowe oraz nie uzasadniają i nie udowadniają podanej w ofercie Konsorcjum ceny.

Zamawiający potwierdza, że w toku Postępowania, wezwaniem z 14 maja 2026 r., zwrócił się do Konsorcjum o złożenie wyjaśnień rażąco niskiej ceny (dowód: wezwanie Konsorcjum do złożenia wyjaśnień RNC (załącznik do wniosku)). Konsorcjum złożyło w terminie wyjaśnienia, które okazały się dla Zamawiającego przekonujące i wystarczające – Zamawiający uznał, że Konsorcjum wyjaśniło cenę w sposób, który nie dawał Zamawiającemu podstawy odrzucenia oferty Konsorcjum, a tym samym pozwalający wybrać Zamawiającemu najkorzystniejszą ofertę w Postępowaniu – ofertę Konsorcjum (dowód: odpowiedź Konsorcjum na wezwanie do złożenia wyjaśnień RNC (załącznik do wniosku)).

W szczególności Zamawiający uznał, że Wykonawca zrealizował obowiązek wynikający z przepisu art. 224 ust. 5 ustawy PZP i tym samym oferta Konsorcjum nie podlegała odrzuceniu (*a contrario* art. 224 ust. 6 ustawy PZP), ze względu na fakt, że Konsorcjum udzieliło wyjaśnień w wyznaczonym terminie a wyjaśnienia te uzasadniały cenę przyjętą w ofercie Konsorcjum.

Z oceną tą nie zgodził się Odwołujący, który twierdzi, że wyjaśnienia Konsorcjum są zbyt ogólnikowe oraz nie uzasadniają i nie udowadniają podanej w ofercie ceny, a w szczególności Konsorcjum nie poparło ich żadnymi dowodami. Trudno zgodzić się z takim stanowiskiem Wykonawcy, który zdaje się pomijać prezentowane przez KIO poglądy co do: „*braku ustawowego zamkniętego katalogu dowodów*” (zob. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 08 października 2024 r., KIO 3408/24), a także w zakresie tego, iż: „*Dowodem przy składaniu wyjaśnień dotyczących ceny może być w określonych sytuacjach kalkulacja własna wykonawcy*” (zob. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 07 kwietnia 2026 r., KIO 840/26). Kluczowe w ocenie wyjaśnień RNC jest to, aby dowody były adekwatne do przedmiotu Postępowania. W tym konkretnym przypadku, Zamawiający – opierając się na swoim doświadczeniu – uznał, że wyjaśnienia Konsorcjum w zakresie RNC były prawidłowe, a przedstawione dowody adekwatne. Zamawiający dokonał analizy złożonego odwołania i – w jego ocenie – nie powinno zasługiwać ono na uwzględnienie. Zamawiający zwraca uwagę, że w złożonym odwołaniu nie wskazano, które pozycje kalkulacji załączonej do pisma zawierającego wyjaśnienia rażąco niskiej ceny budzą wątpliwości Odwołującego i dlaczego. Zdaniem Zamawiającego nie sposób zgodzić się z zarzutami dotyczącymi niewykazania przez wybranego wykonawcę, iż zaoferowana przez niego cena nie jest rażąco niska. Zamawiający po szczegółowej analizie wyjaśnień Konsorcjum co do RNC wskazuje, że Konsorcjum wyczerpująco odniosło się do wezwania i przedłożyło odpowiednie dowody – w tym kalkulację, w której wskazano składniki cenotwórcze i ich wysokość (w tym zakładany zysk). Co więcej zauważyć należy, że istotną część ceny ofertowej (ponad 82%) stanowią koszty osobowe, a ze złożonych wyjaśnień wynika, że przyjęta stawka roboczogodziny jest znacząco wyższa od stawki godzinowej minimalnego wynagrodzenia za pracę. Zdaniem Zamawiającego złożone odwołanie zmierza więc jedynie do przedłużenia postępowania uniemożliwiając zawarcie umowy o udzielenie Zamówienia. Zamówienia, którego przedmiotem jest realizacja prac istotnych z punktu widzenia nie tylko Zamawiającego, ale również – a może przede wszystkim – z perspektywy interesu publicznego.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje

Izba uznała, że wypełniona została przesłanka określona w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, zgodnie z którą Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej zamawiający w sposób wystarczający, zupełny i przekonywujący uzasadnił złożony wniosek powołując się na wskazaną przesłankę. Jak bowiem zasadnie podnosił zamawiający, natychmiastowe zawarcie umowy w sprawie realizacji zamówienia jest istotne z perspektywy interesu publicznego rozumianego jako konieczność prawidłowej realizacji przez zamawiającego ww. zadań publicznych oraz obowiązków wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa – w tym zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz ciągłości funkcjonowania obiektów infrastruktury krytycznej, a także utrzymywania stabilnych cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych. Opóźnienie zakończenia postępowania skutkować będzie brakiem natychmiastowego (w planowanym terminie) zawarcia umowy w zakresie realizacji zamówienia i przesunięciem rozpoczęcia prac remontowych Bloku 910 MW, co doprowadzić może do szeregu okoliczności, w szczególności:

- braku uzgodnienia z OSP nowego terminu postoju remontowego dla Bloku 910 MW i w konsekwencji opóźnienia rozpoczęcia prac niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania jednostki wytwórczej w planowanym terminie;
- rozpoczęcia prac remontowych Bloku 910 MW równoległe z pracami remontowymi bloku 460 MW w Będzinie.

Wystąpienie którejkolwiek z wyżej opisanych okoliczności będzie mogło z kolei mieć negatywne skutki dla interesu publicznego, w szczególności wpływać na:

- bezpieczeństwo energetyczne państwa oraz ciągłość funkcjonowania infrastruktury krytycznej;
- zwiększenie ryzyk związanych z funkcjonowaniem Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, w tym zwiększenie ryzyka braku dostępności mocy do pokrycia krajowego zapotrzebowania na energię elektryczną;
- podaż energii elektrycznej na rynku, a to skutkować może czasowymi ograniczeniami w jej dostawie, jeżeli takiego ubytku nie uda się zrównoważyć;
- zwiększenie ryzyka wzrostu hurtowych cen energii elektrycznej, a tym samym wzrost kosztów dla odbiorców końcowych.

Prawdopodobieństwo wystąpienia wskazanych powyżej ryzyk, a w konsekwencji negatywnego wpływu braku niezwłocznego zawarcia umowy na interes publiczny, jest szczególnie wysokie w obecnej sytuacji geopolitycznej. Dynamiczne wydarzenia na arenie międzynarodowej mogą bowiem w krótkim czasie ograniczać dostępność innych surowców energetycznych oraz utrudniać bieżące bilansowanie systemu elektroenergetycznego poprzez wykorzystanie alternatywnych źródeł wytwórczych.

Istotne z perspektywy ochrony interesu publicznego jest zrealizowanie zamówienia w planowanych terminach, a opóźnienie zakończenia postępowania i brak natychmiastowego zawarcia umowy w sprawie zamówienia negatywnie wpływa na interes publiczny. Zapewnienie stabilnej i nieprzerwanej dostawy energii elektrycznej stanowi wartość o fundamentalnym znaczeniu dla interesu publicznego, co pozwala stwierdzić, że zidentyfikowane powyżej kategorie ryzyk związanych z brakiem uchylenia zakazu zawarcia umowy w sprawie realizacji zamówienia traktować należy jako istotne i mogące mieć znaczne negatywne konsekwencje dla interesu publicznego. Interesu, który w sposób istotny wykracza poza sferę interesów stron postępowania.

W tym miejscu warto przywołać treść postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej z 22 grudnia 2022 r. (KIO/W 47/22), w którym to Izba uchyliła zakaz zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na jednorazową dostawę zestawu specjalistycznego w postaci skanera 3D prowadzonym przez Komendę Miejską Policji w Łodzi. W postanowieniu tym Izba wskazuje, tu cyt.: *„Pojęcie „interesu publicznego” nie ma charakteru jednolitego i stałego. Jego treść powinna być ustalana i konkretyzowana w każdym przypadku na nowo, w zależności od potrzeb, wymagań i charakteru sprawy. Niemniej jednak interes publiczny zawsze dotyczy pewnego ogółu, nieokreślonej liczby osób, nie odnosi się natomiast do interesu jednostkowego, czy też określonej grupy. Z jego naruszeniem mamy zatem do czynienia w przypadku, gdy skutki określonych działań będą miały powszechny charakter. W Konstytucji RP zagadnienie interesu publicznego ujęte jest w kilku zakresach. Począwszy od najpełniejszego, znajdującego odzwierciedlenie w art. 1 Konstytucji RP, który wspomina o Rzeczypospolitej jako "wspólnym dobru" wszystkich obywateli, poprzez inne ogólne ujęcia wskazane w art. 17 czy art. 22, aż do bardziej szczegółowego określenia już konkretnych jego przejawów w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Poza Konstytucją interes publiczny jest wymieniony w około 540 aktach prawnych. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie w swoim orzecznictwie odwoływał się do wartości ujętych przez ustawodawcę w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. W ocenie Trybunału, właśnie w tym przepisie wymienia się te wartości, które ów interes publiczny uosabiają. Ogólnie rzecz ujmując można przyjąć, że mówiąc o działaniu w imię jakiegoś dobra ponadindywidualnego (tj. w interesie publicznym, społecznym) zakłada się ujęcie go w postaci co najmniej jednej z sześciu wartości: - bezpieczeństwa prawnego, - porządku publicznego, - ochrony środowiska, - ochrony zdrowia publicznego, - ochrony moralności publicznej, - wolności i praw innych osób. Analogiczne kryteria zawiera art. 30 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który istnienie interesu publicznego uzasadnia względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub*

ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej. A zatem, aby możliwe było uchylenie zakazu zawarcia umowy przed ogłoszeniem przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, niezbędnym jest wykazanie możliwości zaistnienia negatywnych konsekwencji niezawarcia umowy przynajmniej w jednej ze wskazanych wyżej wartości. Izba przeanalizowała treść złożonego przez zamawiającego wniosku i skonstatowała, że interes publiczny, na który powołał się zamawiający, dotyczy bezpośrednio ochrony bezpieczeństwa publicznego mieszkańców województwa. Tym samym zamawiający wykazał, iż niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, polegające na braku odpowiedniego urządzenia umożliwiającego dokonanie w krótkim czasie czynności związanych z dokumentowaniem miejsca zdarzenia przez zamawiającego, w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków, dla których został utworzony. Drugą przesłanką, zaistnienie której jest konieczne dla uchylenia zakazu zawarcia umowy, jest udowodnienie, iż negatywne dla interesu publicznego skutki zawarcia umowy przewyższyłyby korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. W wyroku z dnia 21 czerwca 2001 r. (sygn. V SA 3718/00) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził: „Należy przypomnieć, że w państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznej i sztywno pojmowanej zasady nadrzędności interesu społecznego nad interesem indywidualnym. Oznacza to, że w każdym wypadku organ orzekający ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, że bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualny, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP. Z okoliczności sprawy wynika, że celem odwołującego, jako przedsiębiorcy, w realizacji przedmiotu umowy jest chęć osiągnięcia zysku. Jest on niewspółmierny w stosunku do interesu publicznego, którym jest bezpieczeństwo mieszkańców województwa. Uwzględniając skutki, jakie może spowodować dalsze utrzymywanie zakazu zawarcia umowy, w ocenie Izby zachodzi podstawa do uwzględnienia wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. W okolicznościach dotyczących rozpatrywanego wniosku należało przede wszystkim ustalić, czy ustawowy nakaz powstrzymania się przez zamawiającego od zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku kończącego postępowanie odwoławcze, może spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego. W ocenie Izby, wskazane okoliczności uzasadniają stwierdzenie zagrożenia dla interesu publicznego

w takim stopniu, iż konieczne jest uchylenie zakazu zawarcia umowy. Podkreślić również należy, że zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej, wobec której odwołujący formułuje zarzuty, jednakże ewentualne rozstrzygnięcie korzystne dla odwołującego nie oznacza, że przedmiotowe zamówienie zostanie mu udzielone, a to z uwagi na fakt, że zamawiający – zgodnie z postanowieniami Umowy z dnia 6 czerwca 2022 r., zmienionej aneksem z dnia 13 grudnia 2022 roku – nie będzie już dysponował środkami finansowymi, które zostały mu przekazane na realizację zamówienia. W związku z powyższym Izba uznała, iż utrzymanie zakazu zawarcia umowy spowoduje negatywne skutków dla interesu publicznego, co prowadziło do uchylenia zakazu zawarcia umowy”.

W świetle art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp spełnione są zatem przesłanki umożliwiające uchylenie zakazu zawarcia umowy, albowiem utrzymanie zakazu groziłoby powstaniem poważnej szkody interesu publicznego.

Biorąc zaś pod uwagę przesłankę określoną przepisem art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, która stanowi, że Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy, Izba stwierdziła, że omawiana przesłanka, ze względu na swoją specyficzną dyspozycję, nastroczać może problem interpretacyjny, gdyż *de facto* wymusza na zamawiającym bezpośrednie odniesienie się do zarzutów odwołania w kontekście możliwości prawidłowego udzielenia zamówienia publicznego. Dlatego też konieczne jest ustalenie czy zachowanie wykonawcy odwołującego ukierunkowane jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy czy też ochrony własnych interesów wykonawcy. Przepisem tym ustawodawca jednoznacznie przeniósł ciężar uprawdopodobnienia na zamawiającego. Krajowa Izba Odwoławcza oceniając zaś uzasadnienie zamawiającego musi wziąć pod uwagę czy faktyczne zachowanie wykonawcy odwołującego wskazuje wyłącznie na uniemożliwienie zawarcia umowy.

Izba stwierdziła, że zamawiający wykazał spełnienie przesłanki z przepisu art. 578 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp. Zdaniem Izby, odwołanie (jego treść) może wskazywać na zamiar wydłużenia postępowania i niemożliwienia zawarcia umowy w przewidzianym przez zamawiającego terminie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Krajowa Izba Odwoławcza postanowiła jak w sentencji.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie ustawy Pzp, na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: